

Husárske pluky v habsburskej armáde I.

19. Sep 2009 | Autor: **PhDr. Rado Turik** | Rubrika: **Články a štúdie**

Z jazdeckých jednotiek, ktoré sa zachovali v európskych armádach až do 1. svetovej vojny sú husári zjavne najstarší. V Uhorsku sa takéto jednotky vyskytovali od 15. storočia. Pojem husár vznikol pravdepodobne zo srbského slova gusár, čo znamenalo hanlivé označenie pre tlupy zbojníkov. Týmto pojmom začali byť označovaní príslušníci pohyblivej ľahkej jazdy. Postupne sa tieto oddiely stali neodmysliteľnou súčasťou žoldnierskych armád. Cudzie pramene označujú pojmom husár akékoľvek jazdeckvo z územia Uhorska, či Balkánu.

Prvé doložené husárske pluky ešte nepokladáme za regulárne, pretože po každom vojenskom konflikte boli rozpustené. V roku 1619 ich postavili grófi Mikuláš Forgáč, Tomáš Nádašdy, Mikuláš Pálffy a uhorsky primas Peter Pazmaň. Prvým regulárnym plukom v habsburskej armáde sa stal v roku 1627 pluk, ktorý zorganizoval jeden z Valdsteinových dôstojníkov.

Rozvoj husárskeho jazdeckva začína v závere 17. storočia. V roku 1688 gróf Czobor zakladá dva husárske pluky. Druhý pluk prevzal gróf Pálffy. Plukovník Pavol Deák postavil v roku 1696 ďalší husársky pluk. Tesne pred začiatkom rozsiahleho konfliktu známym ako vojna o španielske dedičstvo mala habsburská armáda tri husárske pluky. Pálffyho pluk bol síce v roku 1701 zrušený, ale úspešné nasadenie husárov podnietilo ďalší rozvoj týchto jednotiek.

V roku 1702 sa začali zakladať nové pluky. V čase smrti cisára Leopolda I. (1705) už slúžilo sedem husárskych plukov. V čase vojny sa ukázalo, že dopĺňanie ôsmich plukov je v danej dobe nad sily habsburskej armády, preto boli v roku 1706 tri pluky zrušené a ich mužstvo doplnilo zvyšné jednotky. V roku 1708 boli dva pluky opäť založené, ale existovali iba do rasttatského mieru. Aj v nasledujúcom období mal počet husárskych plukov klesajúcu tendenciu. Už v roku 1721 boli rozpustené ďalšie dva pluky. V aktívnej službe zostali posledné tri husárske pluky. To bol najnižší počet. V budúcnosti sa počet husárov v habsburskej armáde zväčša zvyšoval.

Do roku 1740 bolo v aktívnej službe už osem husárskych plukov. Schyľovalo sa k vojne o rakúske dedičstvo a počet husárskych plukov rástol ďalej. Vznikli tri ďalšie regulárne husárske pluky. Okrem nich v jednotlivých rajónoch tzv. vojenskej hranice (s Tureckom) vznikli hraničiarске husárske pluky. Počas sedemročnej vojny vznikli dva pluky a jeden bol rozpustený. Počet husárskych plukov sa na určitý čas ustálil na čísle dvanásť. Tento počet dopĺňalo 5 hraničiarских plukov. V závere vlády Márie Terézie došlo k určitej redukcii husárskych plukov. V roku 1780 bolo v službe 8 regulárných husárskych plukov a jeden hraničiarский pluk. V roku 1769 bolo v habsburskom jazdeckve zavedené číslovanie plukov.

V počiatočnom období sa vnútorná organizácia husárskeho pluku podobala organizácii kyrysnických plukov. Pluk mal 5 eskadrón, čiže 10 kompánii. Každá kompánia mala asi 80 – 100 mužov. Od roku 1716 sa vojnový stav pluku pohyboval okolo 800 mužov, od roku 1727 až 1000 mužov. Po podpise mieru v Aachene sa počty mužov dočasne zredukovali, no od roku 1758 sa vrátili k počtu tisíc mužov na jeden pluk.

V čase vojny sa pluk rozširoval ešte o jednu záložnú eskadrónu. Od roku 1768 sa zvýšil počet eskadrón v pluku na sedem. Aby bolo možné dosiahnuť takéto stavy museli byť dva pluky rozpustené. Lenže už o rok bol zavedené nové vnútorné členenie pluku. Každý husársky pluk sa skladal z 8 eskadrón rozdelených v štyroch divíziách. Toto rozdelenie platilo len do roku 1773, pretože v rokoch 1773-75 boli zrušené štvrté divízióny. Od roku 1775 bol obnovený pôvodný stav.

V priebehu vojny mal byť pluk tvorený z 5 divízií, záložnej eskadróny a štábu. Celkovo dosahoval počet mužov v pluku číslo 2248.

Výstroj husárskych plukov vychádzal z uhorských vojenských tradícií. Oblečenie tvoril krátky kabátec – dolomán s radovým šnúrovým zapínaním. Cez ľavé rameno mali husári prehodenú mentieku – kožušinou lemovaný kabátec. Nohavice boli väčšinou modré, aj keď sa používali aj iné farby. Mali úzky strih a boli bohato zdobené. Dolomán bol v pase otočený farebnou šerpou. Všeobecne možno povedať, že sa farby uniforiem často menili. Na hlave nosili husári kožený kalpak.

Výstroj bola doplnená plochou koženou taškou (säbeltasche), ktorá sa nosila cez pravé rameno. Husári používali sedlá uhorského typu. V rokoch 1740-1765 nedošlo k výrazným zmenám na husárskom výstroji. Brašne a čabraky už nezdobili erby majiteľa pluku, ale dvojhlavé habsburské orlice. Od roku 1757 sa mala uniforma husárov unifikovať, kvôli prebiehajúcemu konfliktu sa toto opatrenie nepodarilo naplno presadiť.

V roku 1769 boli uskutočnené viaceré zmeny vo výstroji. Bolo zavedených niekoľko farieb uniforiem (tmavomodrá, svetlomodrá, tmavozelená, červená a pod.). Každá farba bola určená pre dvojicu plukov. Líšili sa od seba iba farbou gombíkov. Farebnosť niektorých ďalších častí výstroja zostalo v kompetencii majiteľa pluku. Kalpak bol nahradený čákovom s chocholom peria a vlnenou rozetou vpredu. Na čabrakach sa začal objavovať monogram cisára.

Pôvodne boli husári vyzbrojení rozmanitými zbraňami. Patrili medzi ne kopije, budzogáne, šable a rôzne strelné zbrane. Výzbroj regulárnych husárov tvorila zakrivená šabľa orientálneho typu, v koženej pošve, karabínou a pištoľami. V roku 1770 boli husári ozbrojení novými karabínami.

Husári patrili medzi ľahké jazdecké. Z toho vyplývali možnosti ich použitia. Ich devízou bola rýchlosť, schopnosť manévrovať rýchle sa preskupiť, nečakane udrieť a zmiznúť, kým sa ťažšie jednotky nepriateľa spamätali. V boji používali kone nižšieho veku. Od roku 1722 sa objavujú presné armádne predpisy, ktoré stanovili možnosti použitia husárskych jednotiek v boji. V 18. storočí sa husárske jednotky vyskytujú už vo všetkých európskych armádach. Toto obdobie môžeme považovať za zlatý vek husárstva. V mnohých krajinách pomáhali formovať husárske jednotky uhorskí dôstojníci. V tomto období patrí habsburská jazda medzi najlepšie v Európe.

V závere článku sú v stručnom prehľade uvedené základné fakty o husárskych plukoch č. 1-8. Dôraz je kladený na obdobie od rakúsko-maďarského vyrovnania do začiatku 1. svetovej vojny. Nadriadené jednotky plukov v roku 1914 vyplývajú ešte z mierovej organizácie rakúsko-uhorskej armády. V období mobilizácie došlo k mnohým reorganizáciám a presunom jednotiek. Jazdecké pluky sa v auguste 1914 mohli dostať pod velenie iných vyšších jednotiek (zbery a armády) ako je uvedené v texte.

Husársky pluk č. 1

Historický názov pluku bol Husaren-Regiment Kaiser Franz Joseph Nr. 1, čiže Husársky pluk cisára Františka Jozefa č. 1

Pluk bol založený v roku 1756 v Holíči v Nitrianskej župe. Založil ho na vlastné náklady cisár František I. V období svojej existencie prešiel rôznymi reorganizáciami: 1769 – pridelený názov 2. husársky pluk, 1798 – pridelený názov 1. husársky pluk. Významným predelom v dejinách husárskych plukov je rok 1848/49. Veľká časť mužstva dezertovala počas revolúcie, preto bol pluk reorganizovaný a doplnený v Prostejove. Pluk postupne sídlil v týchto garnizónach: 1866 – Tarnów, 1871 – Temesvár, 1874 – Ungar. Weisskirchen, 1891 – Kronstadt.

Od začiatku obdobia dualizmu boli postupne veliteľmi pluku:

1866 – plukovník A. Rigiytsky von Skrbestje, 1869 – plukovník A. Erös von Bethlenfalva, 1874 – plukovník E. von Mehlem, 1874 – plukovník H. Merlot, 1875 – plukovník V. Wussin, 1878 – plukovník slobodný pán A. Dreihann von Sulzberg am Steinhof, 1879 – plukovník A. Ritter von Baccarcich 1884 – plukovník princ Wilhelm zu Nassau, 1888 – plukovník A. Farkas von Felső-Eör, 1894 – plukovník E. Turkovich, 1895 – plukovník A. Littke.

Stav pluku pred začiatkom 1. svetovej vojny v júli 1914:

Pluk bol pred začiatkom vojny dislokovaný v mestách Wien (Viedeň). Národnostné zloženie pluku bolo nasledujúce: 85% Maďari, 15% rôzne. Veliteľom pluku bol plukovník Viktor von Mouillard.

Po vyhlásení mobilizácie bol pluk súčasťou 17. jazdeckej brigády (17. Kavallerie-Brigade), ktorá spadala pod 3. jazdeckú divíziu (3. Kavallerietruppendivision). Táto pešia divízia bola súčasťou II. armádneho zboru (II. Korps) a 4. rakúsko-uhorskej armády (4. Armee). V mobilizačných plánoch bol pluk určený pre potreby frontu v Haliči.

Husársky pluk č. 2

Historický názov pluku bol Husaren-Regiment Friedrich Leopold, Prinz von Preussen Nr. 2, čiže Husársky pluk pruského princa Fridricha Leopolda č. 2

Pluk bol založený 17.4. 1742 . Založili ho na náklady sedmohradských stavov. V období svojej existencie prešiel rôznymi reorganizáciami: 1769 – pridelený názov 17.. husársky pluk, 1798 – pridelený názov 2. husársky pluk, 1848 – počas revolúcie časť mužstva dezertovala a pluk bol reorganizovaný a doplnený v Opave. Pluk postupne sídlil v týchto garnizónach: 1866 – Prostějov, 1870 – Bruck, 1891 – Hermannstadt (Sibiň).

Od začiatku obdobia dualizmu boli postupne veliteľmi pluku:

1866 – plukovník Schemel Edler von Kühnritt, Heinrich, 1871 – plukovník slobodný pán Carl Lederer, 1873 – plukovník slobodný pán Rudolph Gaffron von Oberstradam, 1879 – plukovník slobodný pán Alexander Hügel, 1884 – plukovník Wilhelm Saffin Edler von Corpon, 1889 – plukovník Thomas Zalay de Hagyáros, 1893 – plukovník slobodný pán Paul Baumgartner von Baumgarten, 1898 – plukovník Coloman Jámborffy.

Stav pluku pred začiatkom 1. svetovej vojny v júli 1914:

Pluk bol pred začiatkom vojny dislokovaný v mestách Brassó (Brašov,Rumunsko).

Národnostné zloženie pluku bolo nasledujúce: 89 % Maďari, 11 % rôzne. Veliteľom pluku bol plukovník Ladislaus Ambrus de Velencze.

Po vyhlásení mobilizácie bol pluk súčasťou 12. jazdeckej brigády (12. Kavallerie-Brigade), ktorá spadala pod 16. pešiu divíziu (16. Infanterietruppendivision). Táto pešia divízia bola súčasťou XII. armádneho zboru (XII. Korps) a 2. rakúsko-uhorskej armády (2. Armee). V mobilizačných plánoch bol pluk určený pre potreby frontu v Haliči.

Husársky pluk č. 3

Historický názov pluku bol Husaren-Regiment Hadik von Futak, Andreas, graf und FM Nr. 3, čiže Husársky pluk poľného maršala, grófa Andreja Hadika z Futaku č.3

Pluk bol založený 28.2. 1702 . Založil ho generál – poľný strážmajster , gróf Simon Forgáč.

Mužstvo pochádzalo zo žúp Ráb, Ostrihom, Komárno, Vesprém. V období svojej existencie prešiel rôznymi reorganizáciami:1769 – pridelený názov 32. husársky pluk, 1798 – pridelený názov 3. husársky pluk, 1848 – počas revolúcie časť mužstva dezertovala a pluk bol reorganizovaný a doplnený v Opave. Pluk postupne sídlil v týchto garnizónach: 1867 – Graz, 1868 – Brandýs nad Labem, 1871 – Mediasch,1876 – Hermannstadt, 1891 – Ungr. Weißkirchen, 1892 – Temesvár, 1894 – Arad.

Od začiatku obdobia dualizmu boli postupne veliteľmi pluku:

1863 – plukovník Julius Gradwohl, 1868 – plukovník gróf Johann Attems, 1873 – plukovník Eugen von Mehlem, 1873 – plukovník gróf Arthur Lichtenberg-Mordaxt- Schneeberg, 1878 – plukovník Theodor Galgóczy de Galantha 1884 – plukovník rytier Otto Görger von. St. Jörgen, 1890 – plukovník Ludwig Maxon de Róvid, 1891 – plukovník Joseph Gaudernak, 1895 – plukovník Ignaz Kaffka.

Stav pluku pred začiatkom 1. svetovej vojny v júli 1914:

Pluk bol pred začiatkom vojny dislokovaný v mestách Sopron (Šoproň, Maďarsko), Nezsider (Neusiedl am See, Rakúsko)- 1. eskadróna. Národnostné zloženie pluku bolo nasledujúce: 68 % Maďari, 32 % rôzne. Veliteľom pluku bol plukovník Friedrich Kirsch.

Po vyhlásení mobilizácie bol pluk súčasťou 16. jazdeckej brigády (16. Kavallerie-Brigade), ktorá spadala pod 2. jazdeckú divíziu (2. Kavallerietruppendivision). Táto pešia divízia bola súčasťou V. armádneho zboru (V. Korps) a 1. rakúsko-uhorskej armády (1. Armee). V mobilizačných plánoch bol pluk určený pre potreby frontu v Haliči.

Husársky pluk č. 4

Historický názov pluku bol Husaren-Regiment Arhur, Herzog Connaught und Strathearn Nr. 4, čiže Husársky pluk vojvodu Artura z Connaughtu a Strathearnu č.4

Pluk bol založený 5.11. 1733 . Založil ho plukovník Mikuláš Hávora Mužstvo pochádzalo zo žúp Ráb, Ostrihom, Komárno, Vesprém. V období svojej existencie prešiel rôznymi reorganizáciami:

1769 – pridelený názov 34. husársky pluk, 1798 – pridelený názov 4. husársky pluk, 1848 – počas revolúcie časť mužstva dezertovala a pluk bol reorganizovaný a doplnený v Pardubiciach. Pluk postupne sídlil v týchto garnizónach: 1866 – Klattau (Klatovy), 1871 – Keszthely, 1878 – Neu-Gradisca (Gradiška), 1879 – Travnik, 1880 – Czegléd, 1887 – Maria-Theresiopel (Subotica), 1895 – Gyöngyös.

Od začiatku obdobia dualizmu boli postupne veliteľmi pluku: 1867 – plukovník slobodný pán Gustav von Ottinger, 1873 – plukovník Carl Krenosz, 1878 – plukovník Wenzel Benesovszky, 1882 – plukovník Georg Georgyevits de Apadia, 1887 – plukovník slobodný pán Ernst von Bourgeois, 1889 – plukovník slobodný pán Arthur von Lederer, 1895 – plukovník Géza von Szilvinyi, 1900 – podplukovník Franz Swaty.

Stav pluku pred začiatkom 1. svetovej vojny v júli 1914:

Pluk bol pred začiatkom vojny dislokovaný v mestách Nagyszében (Sibiu, Rumunsko) Szászsebes (Maďarsko) – 1. eskadróna. Národnostné zloženie pluku bolo nasledujúce: 71 % Maďari, 29 % rôzne. Veliteľom pluku bol plukovník Anton Burka.

Po vyhlásení mobilizácie bol pluk súčasťou 12. jazdeckej brigády (12. Kavallerie-Brigade), ktorá spadala pod 16. pešiu divíziu (16. Infanterietruppendivision). Táto pešia divízia bola súčasťou XII. armádneho zboru (XII. Korps) a 2. rakúsko-uhorskej armády (2. Armee). V mobilizačných plánoch bol pluk určený pre potreby frontu v Haliči.

Husársky pluk č. 5

Historický názov pluku bol Husaren-Regiment Radetzky von Radetz Joseph, Graf und FM Nr. 5, čiže Husársky pluk poľného maršala, grófa Jozefa Radetzkého z Radče, č. 5

Pluk bol založený 28. 4. 1798. Bol vytvorený z časti husárskych plukov číslo 1,2,8,9, vo Varaždíne v Chorvátsku. Významným predelom v dejinách husárskych plukov je rok 1848/49. Tohto pluku sa však revolučné udalosti nedotkli, pretože bol dislokovaný v Taliansku. Pluk postupne sídlil v týchto garnizónach: 1866 – Gródek,

1869 – Tarnopol (Tarnopol'), 1871 – Wien (Viedeň), 1874 – Raab, (Ráb), 1878 – Pardubitz (Pardubice), 1884 – Güns (Kysek), 1889 – Wien (Viedeň), 1893 – Pressburg (Bratislava).

Od začiatku obdobia dualizmu boli postupne veliteľmi pluku: 1867 – plukovník Ladislaus von Sály, 1876 – plukovník Heinrich Merlot, 1879 – plukovník August Németh, 1884 – plukovník Georg von Rohonczy, 1891 – plukovník Ludwig Krauchenberg, 1896 – plukovník Johann Schmidt, 1899 – plukovník slobodný pán Paul von Wernhardt.

Stav pluku pred začiatkom 1. svetovej vojny v júli 1914:

Pluk bol pred začiatkom vojny dislokovaný v mestách Komárom (Komárno, Maďarsko), Győr (Ráb, Maďarsko) – 1. eskadróna. Národnostné zloženie pluku bolo nasledujúce: 90 % Maďari, 10 % rôzne. Veliteľom pluku bol plukovník Eduard Vetsey.

Po vyhlásení mobilizácie bol pluk súčasťou 16. jazdeckej brigády (16. Kavallerie-Brigade), ktorá spadala pod 2. jazdeckú divíziu (2. Kavallerietruppendivision). Táto pešia divízia bola súčasťou V. armádneho zboru (V. Korps) a 1. rakúsko-uhorskej armády (1. Armee). V mobilizačných plánoch bol pluk určený pre potreby frontu v Haliči.

Husársky pluk č. 6

Historický názov pluku bol Husaren-Regiment Wilhelm II., König von Württemberg Nr. 6, čiže Husársky pluk württemberského kráľa Wilhelma č. 6

Pluk bol založený 13.1. 1734. Založil ho generál jazdecktva, gróf Alexander Károly v Šopeoni a Bratislave. V období svojej existencie prešiel rôznymi reorganizáciami: 1769 – pridelený názov 6. husársky pluk, 1798 – ponechaný názov 6. husársky pluk, 1848 – počas revolúcie časť mužstva dezertovala a pluk bol reorganizovaný a doplnený vo Veselí na Morave. Pluk postupne sídlil v týchto garnizónach: 1866 – Klagenfurt,

1871 – Gyöngyös, 1877 – Stockerau, 1878 – Wien, 1880 – Agram, 1885 – Warasdin, 1886 – Temesvár, 1888 – Pressburg, 1893 – Rzeszów, 1898 – Klagenfurt.

Od začiatku obdobia dualizmu boli postupne veliteľmi pluku: 1866 – plukovník Ladislaus von Smagalski, 1872 – plukovník Stephan Wojnarovits, 1876 – plukovník Alphons von Kodolitsch, 1881 – plukovník Anton Gábor, 1884 – plukovník slobodný pán Emerich. Mecséry de Tsóor, 1886 – plukovník Ludwig Francke de Almás, 1888 – plukovník Joseph Nechwalsky, 1894 – plukovník Victor von Mouillard, 1895 – plukovník gróf Ludwig von Breda.

Stav pluku pred začiatkom 1. svetovej vojny v júli 1914:

Pluk bol pred začiatkom vojny dislokovaný v mestách Klagenfurt (Rakúsko), Villach (Rakúsko) –

1. eskadróna. Národnostné zloženie pluku bolo nasledujúce: 90 % Maďari, 10 % rôzne. Veliteľom pluku bol plukovník Joseph Kollowratnik.

Po vyhlásení mobilizácie bol pluk súčasťou 3. jazdeckej brigády (3. Kavallerie-Brigade), ktorá spadala pod 6. pešiu divíziu (6. Infanterietruppendivision). Táto pešia divízia bola súčasťou 3. armádneho zboru (3. Korps) a 2. rakúsko-uhorskej armády (2. Armee). V mobilizačných plánoch bol pluk určený pre potreby frontu v Haliči.

Husársky pluk č. 7

Historický názov pluku bol Husaren-Regiment Wilhelm II., Deutscher Kaiser und König von Preussen Nr. 7 , čiže Husársky pluk nemeckého cisára a pruského kráľa Wilhelma II. č. 7 Pluk bol založený 28. 4. 1798. Bol vytvorený z časti husárskych plukov číslo 3,4,6,10, vo Veröcze v Slavónsku ako husársky pluk č. 7. Čestné pomenovanie dostal samozrejme neskôr. Významným predelom v dejinách husárskych plukov je rok 1848/49. Tohto pluku sa však revolučné udalosti nedotkli, pretože bol dislokovaný v Taliansku. Pluk postupne sídlil v týchto garnizónach: 1866 – Villach dann Wessely, 1868 – Wien, 1871 – Fünfkirchen, 1876 – Sissek, 1876 – Ruma, 1878 – Marburg, 1882 – Fünfkirchen, 1887 – Kecskemét, 1893 – Wien, 1897 – Gorosswardein, 1899 – Debreczin.

Od začiatku obdobia dualizmu boli postupne veliteľmi pluku:1865 – plukovník gróf Christoph Degenfeld-Schonburg, 1870 – plukovník Alexander Rátky de Salamonfa, 1877 – plukovník slobodný pán Carl von Mecséry de Tsóor, 1883 – plukovník Hermann, Edler von Pokorny, 1889 – plukovník Joseph Benkeö de Kezdy-Sárfalva, 1894 – plukovník Adolph Ströhr, 1899 – plukovník slobodný pán Carl, von Leonhardi.

Stav pluku pred začiatkom 1. svetovej vojny v júli 1914:

Pluk bol pred začiatkom vojny dislokovaný v mestách Debreczen (Debrecín, Maďarsko), Nagy-Várad (Veľký Varadín, Oradea, Rumunsko) – 1. eskadróna. Národnostné zloženie pluku bolo nasledujúce: 98 % Maďari, 2 % rôzne. Veliteľom pluku bol plukovník Béla Berzeviczy von Berzevicze und Kakas-Lomnitz.

Po vyhlásení mobilizácie bol pluk súčasťou 7. jazdeckej brigády (7. Kavallerie-Brigade), ktorá spadala pod 1. jazdeckú divíziu (1. Kavallerietruppendivision). Táto pešia divízia bola súčasťou 7. armádneho zboru (7. Korps) a 2. rakúsko-uhorskej armády (2. Armee). V mobilizačných plánoch bol pluk určený pre potreby frontu v Haliči.

Husársky pluk č. 8

Historický názov pluku bol Husaren-Regiment Pálffy ab Erdöd, Andreas, Graf, G. d. C. Nr. 8, čiže Husársky pluk generála jazdectva, grófa Andreja Pálffyho z Erdödu č.8

Pluk bol založený 20.2. 1696. Založil ho plukovník Pavol Deák de Mihály. V období svojej existencie prešiel rôznymi reorganizáciami: 1769 – pridelený názov 30. husársky pluk, 1798 – ponechaný názov 8. husársky pluk, 1848 – počas revolúcie časť mužstva dezertovala a pluk bol reorganizovaný a doplnený. Pluk postupne sídlil v týchto garnizónach: 1866 – Ziolkiew, 1871 – Tolna, 1876 – Czegléd, 1878 – Ruma, 1880 – Stockerau, 1884 – Ruma, 1890 – Klagenfurt, 1898 – Jaroslau.

Od začiatku obdobia dualizmu boli postupne veliteľmi pluku:1865 – plukovník Gustav Greiner, 1870 – plukovník Johann Drandler, 1876 – plukovník Friedrich Binder, 1878 – plukovník Alexander Vidós de Kolta, 1884 – plukovník slobodný pán Alexander von Rübner, 1887 – plukovník Gustav von Szakonyi, 1895 – plukovník Alexander Alexander, 1900 – plukovník Adolph Felzmann, 1900 – podplukovník Emil Albrecht von Várkonyi.

Stav pluku pred začiatkom 1. svetovej vojny v júli 1914:

Pluk bol pred začiatkom vojny dislokovaný v mestách Kecskemét(Kečkemét, Maďarsko), Czegléd(Maďarsko) -2. eskadróna. Národnostné zloženie pluku bolo nasledujúce: 74 % Maďari, 26 % rôzne. Veliteľom pluku bol plukovník Adalbert Fluck von Raggamb.

Po vyhlásení mobilizácie bol pluk súčasťou 4. jazdeckej brigády (4. Kavallerie-Brigade), ktorá spadala pod 10. jazdeckú divíziu (10. Kavallerietruppendivision). Táto jazdecká divízia bola súčasťou IV. armádneho zboru (IV. Korps) a 2. rakúsko-uhorskej armády (2. Armee). V mobilizačných plánoch bol pluk určený pre potreby frontu v Haliči. Dňa 20. augusta 1914 sa stala 10 jazdecká divízia súčasťou novosformovaného XVII. armádneho zboru (XVII. Korps), ktorý bol podriadený 4. armáde.

Zdroje:

SKALA, H.: Slávne časy cisárskej jazdy v 17. -19. storočí, Prešov 2005

www.kuk-wehrmacht.de/regiment

www.austro-hungarian-army.co.uk

DANGL, V.: Organizačný vývoj rakúsko-uhorského jazdecktva (1866-1914) so zreteľom na Slovensko. In: Vojenská história, roč 5, 2001, č.4, s. 3-25.

PAVLOVIC, D.: The Austrian Army (1836 – 1866) II. Londýn : Osprey, 1999.

Be Sociable, Share!

Tweetnuť

To se mi líbí

Share

Pin

To se mi líbí

Sdílet

Budte první mezi svými přáteli, komu se to líbí.

Tags: habsburská armáda, husárske pluky, jazdecké jednotky

Komentáre sú deaktivované.